

Предговор

Као што је мени драго било слушати кад старији причају што се у прва времена догађало, тако мислим да неће бити мрско ни мојим млађима кад им причам што сам ја доживио и запамтио.

Зато узех перо да укратко опишем шта сам ја с мојом породицом преко главе, за ово мало више од пол вијека, прометно, шта се у овој Босанској крајини догађало и шта је мој мили српски народ са мношћом заједно трпио.

Ја нисам научењак нити књижевник па да моје умотворине намећем, јер ја нисам никакви наука свршаво, будући, да се науке не могу свршавати чувајући стоку, као што сам ја чинио: само што сам два мјесеца у основној школи у Приједору учио, а остало вријеме код куће и чувајући марву.

Ја само ово пишем за успомену мојим млађима, и то онако како ме памет занесе, само оно што сам чуо, мојима очима видио и преко своје главе премето.

У Старом Мајдану, о Новој години 1900.

Дионисије Маринковић
српско-православни учитељ